Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Deilig!

Citation: Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098736155344/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Og med *Kala* blev *Alfred* forlovet, det var saa rimeligt; og Forlovelsen stod i Byens Avis. Mama fik sig tredive Exemplarer af den, for at klippe det Stykke ud og lægge i Breve til Venner og Bekjendte. Og de Forlovede vare lykkelige og Svigermama med, hun var ligesom kommen i Familie med Thorvaldsen.

»De er dog hans Fortsættelse!« sagde hun.

Og *Alfred* syntes at hun sagde noget Aandrigt. *Kala* sagde ikke Noget, men hendes Øine lyste, Smilet sad om Munden, hver Bevægelse var deilig; og deilig var hun, det kan ikke siges for tidt.

Alfred formede *Kalas* og Svigermamas Buste; de sade for ham og saae, hvorledes han med Fingeren glattede og bøiede det bløde Leer.

[30] »Det er nu for vor Skyld,« sagde Svigermama, »at De selv gjør det simple Arbeide, og ikke lader Deres Karl klatte det sammen!«

»Det er just nødvendigt at jeg former det i Leret!« sagde han.

»Ja De er nu altid saa overordenlig galant!« sagde Mama, og *Kala* trykkede stille hans Haand, som Leret sad paa.

Og han udviklede for dem begge To Naturens Herlighed i det Skabte, hvorledes det Levende stod over det Døde, Planten over Mineraliet, Dyret over Planten, Mennesket over Dyret; hvorledes Aand og Skjønhed aabenbarede sig gjennem Formen og at Billedhuggeren gav den jordiske Skikkelse af det Herligste i dets Aabenbarelse.

Kala stod taus, vuggende hans udtalte Tanke, Svigermama tilstod:

»Det er svært at følge med! men jeg gaaer langsomt efter med Tankerne, og de surre ved det, men jeg har fast!«

Og Deiligheden havde ham fast, den fyldte ham, betog og beherskede ham. Deiligheden lyste ud af hele *Kalas* Skikkelse, ud af hendes Blik, fra Mundvigerne, fra selv Fingrenes Bevægelse, det udtalte *Alfred* og han, Billedhuggeren, forstod sig paa det, han talte kun om hende, tænkte kun paa hende, de To blev Eet, og saaledes talte hun ogsaa meget, for han talte særdeles meget.

---

2 stod] stod anmeldt **D.** 5 Thorvaldsen] Thorvaldsen, sagde hun **D.** 7 Fortsættelse!« sagde hun] Fortsættelse!« **D.** 12 sade] sad **C.** 13 Fingeren] Fingrene **kr**, Fingeren **A-C**, Fingrene **D.** 16 gjør] ogsaa gjør **k**, gjør **r.** 28 stod] sad **D.** 34 selv] selve **C.** 35 udtalte] udtalte *fejl* **A.** 37 blev] bleve **C.**